

[Christmas Møller.]

Udenrigsministrene, men den danske Statsminister har en helt anden Politik. Jeg kan ikke forstaa, at den højtærede Statsminister ikke kan se, hvilken overordentlig Skade den højtærede Statsminister gør den Politik, som et Flertal her i den høje Rigsdag har. Jeg har stillet et Spørgsmaal, som jeg ikke har faaet klart besvaret af Statsministeren: Agter Statsministeren i den Periode, vi nu gaar ind i, altsaa i de 3—4 Maaneder, som han regner og som jeg forstaaer kan blive en rigsdagsløs Periode, at fortsætte sin Agitation ud fra de Synspunkter, som vi her har set gjort gældende fra Statsministerens Side i den sidste Tid?

Statsministeren (Knud Kristensen):

Jeg vil gerne sige, at jeg virkelig ikke kan optage min Tid med at læse alle Aviser igennem. Jeg har ikke. (Christmas Møller: Jeg hørte ikke, hvad Statsministeren sagde!). Nej, men saa kan det ærede Medlem læse det i Fortrykket. Jeg har altsaa angivet, hvad jeg har sagt. Om det ærede Medlem er tilfreds med det eller ikke, er en Sag for sig. Og naar det ærede Medlem saa spørger mig, hvad jeg vil sige i Fremtiden, saa vil jeg sige, at det kan han afvente og se.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Et æret Medlem har været saa venlig at sige mig, at den Udtalelse af den højtærede Statsminister, som jeg ikke hørte, men som Statsministeren var saa høflig ikke at ville gentage, var den, at han virkelig ikke kunde læse alle Aviser. Det er der ingen, der beder ham om. Men det, man maa forlange, naar Statsministeren udtaler sig om et saa vigtigt nationalpolitisk, statspolitisk og udenrigspolitisk Problem, er, at Talen simpelt hen er skrevet, saaledes at Statsministeren Ord for Ord kan staa til Ansvar for, hvordan den bliver refereret; for saa bliver den kun refereret paa een Maade. Det er det, man kan forlange, og saa behøver Statsministeren jo overhovedet ikke at læse nogen Avis, for saa er selve den officielle Udsendelse, Statsministeren giver af et saa vigtigt Spørgsmaal, ganske klar.

Jeg ved ikke, om dette høje Ting er enig med Statsministeren i, at det er rimeligt, at det vigtige sydslesvigske Spørgsmaal skal behandles saaledes, at Offentligheden skal være i Tvivl om, hvad Statsministeren mener. Og Statsministeren er ikke for god til at forklare, hvad han mener. Den højt-

ærede Statsministers Svar — det er jo ikke et Svar til mig alene, men et Svar til Tinget — paa mit Spørgsmaal om, hvorvidt han vil blive ved med denne Agitation, er, at det kan man afvente og se. Det er jo nemt for den højtærede Statsminister i den høje Stilling, han er i, at fortsætte paa hele den Maade, hvorpaa han og hans Venstrepresser har behandlet mig i et Par Aars Tid; det er jo meget nemt i Dag. Men det er ikke mig, han rammer, det er Tinget. . . . (Afbrydelse). . . . Jo, det er Tinget. Et Medlem af Tinget stiller et Spørgsmaal til Statsministeren, og det svarer Statsministeren altsaa paa paa den Maade, at vi kan vente og se; saa maa Tinget se paa, hvorledes det vil tage det.

Er det rimeligt at behandle det vigtigste Spørgsmaal, der overhovedet foreligger for os, saaledes at vi skal gaa ud i en Usikkerhed med Hensyn til, hvad den højtærede Statsministers Hensigt er, og hvorledes han vil handle? Jeg har gjort, hvad jeg kunde i Dag for at bringe fuldt ud til Klarhed, at hvis den højtærede Statsminister fortsætter den Agitation, som den højtærede Statsminister har ført i den sidste Tid, er han i flagrant Modstrid med et afgjort Flertal her i Tinget.

Statsministeren (Knud Kristensen):

Det ærede Medlem har en vis Tilbøjelighed til at stille sig op paa de høje Piedestaler. Han kan ikke tale paa Tingets Vegne, hvis han ikke har Mandat til det. Naar det ærede Medlem stiller et Spørgsmaal, er det paa egne Vegne, og det er ham, jeg har svaret.

Maa jeg endvidere sige til det ærede Medlem, at jeg husker meget vel, at det ærede Medlem, dengang han var Udenrigsminister, ogsaa rejste ud i Landet og holdt Taler, som han aldeles ikke havde faaet godkendt i Ministermøder og langt mindre i Tinget. Det ærede Medlem skulde feje for sin egen Dør først, inden han begynder at feje for min.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Jeg tror ikke, at jeg som Udenrigsminister afgav nogen Erklæring eller angav noget Synspunkt, uden at jeg talte med min Statsminister om det. Jeg tror ikke, at jeg paa nogen Maade har givet nogen som helst Anledning til Kritik; jeg har i hvert Fald aldrig mødt den. At der paa andre Omraader var Uenighed mellem Ministrene, er jo en helt anden Sag.